

Na de vrede van Munster kwam Genua door een echte haven-tarievenpolitiek wel omhoog, maar toch bleef Livorno dé grote havenstad en stapelplaats. Ferdinand I en Cosimo II stonden, net als Venetië, op bijzonder goede voet met onze Republiek. De Hollanders hielpen hen tegen de Barbarijse zeerovers en vergemakkelijkten de Toscaanse sluikhandel op Brazilië. De Nederlandse natie had er een eigen kerk aan de Scali olandesi, die zoals zoveel andere Nederlandse heiligdommen in Portugal en Spanje aan St. Andreas was gewijd. Diens feestdag werd ook door de hervormden met een algemene vergadering en een uitgebreid feestmaal gevierd als een Sinterklaasfeest. De consuls waren bijna zonder uitzondering Amsterdammers. De Sautijns en Van der Stratens waren de grote figuren in de geldhandel van Italië volgens Violet Barbour¹⁰). Van de Amsterdamse Admiraliteit kocht Toscane in het eerste kwart van de 17de eeuw de grote viermaster 'De Hollandsche Tuyn'. Maar reeds in 1603 bouwden Rotterdamse scheepsbouwers een schip voor twee uiterst precieze en wantrouwige Toscaanse opdrachtgevers, blijkens een notariële attestatie, waarbij de bekende Jasper Moerman als tolk optrad¹¹). De onderlinge sympathie bleek b.v. uit de geestdrift waarmede in Livorno de eerste berichten over de Nederlandse overwinning in de Vierdaagse zeeslag werden ontvangen. De havenarbeiders renden in troepen van vijftig de straten op en schreeuwden 'Leve de Hollanders!'. Violet Barbour deelt mee, dat Amsterdammers in 1658 een combinatie vormden met Toscanen om een patent voor de alleenimport van kaviaar uit Rusland, voor welk artikel Italië de enige buitenlandse markt was en dat niet minder dan 30 à 40 procent winst opleverde. Het Amsterdams kapitaal verwierf het marmersmonopolie uit Genua, Toscane en Massa, zodat Lodewijk XIV het marmer voor zijn paleis te Versailles in Amsterdam moest kopen.

Met wie zocht Cosimo III in de Nederlanden contact? Dat waren in de eerste plaats Italiaanse emigranten te Amsterdam: Ottavio Tensini, Carlo Barbu, Giuseppe Marucelli, Giovanni Daverrazzano en de gebroeders Guasconi, die wij straks zullen ontmoeten in drukke relatie met Gallaccini. Aan de Keizersgracht woonde Francesco Ferroni, de agent der Medici, die Florence inlichtte over alles, wat in de Republiek voorviel. De groothertog ontving daarnaast kooplieden, die belangen in Livorno hadden en vier afgevaardigden van de Portugees-Joodse gemeente. Bij Blaeu bekeek hij de kaarten, die de